

BOŽENA ŠLECHTOVÁ

Božena Šlechtová se narodila 21. 1. 1939 v Brně do rodiny vojenského lékaře. Chvilí žili v Moravských Budějovicích. Potom si rodiče koupili domek v Jaroměřicích nad Rokytnou, kde zůstali celou válku. Během ní se narodili Boženě dva bratři, v roce 1940 Velen a o dva roky později Jan.

Během války spolupracoval otec s odbojáři, dokonce ho někdo udal, ale naštěstí skončila válka, a tak se nikomu z rodiny nic nestalo. Po válce se rodina vrátila do Znojma, kde začala malá Božena navštěvovat školu. Po otcově zatčení v roce 1950 dokončila školu v Jaroměřicích. Tady paní bydlela s maminkou a bratry u dědečka a babičky. Rodině byl totiž zabaven majetek – dům, chata, auto, lovecké zbraně...

Po ukončení měšťanky odešla ke strýci do Golčova Jeníkova, kde absolvovala jednoletý kurz a poté pokračovala v nedaleké Čáslavi na jedenáctiletce. Před maturitou jí ředitel sdělil, že nemá počítat s tím, že by snad mohla studovat na vysoké škole a doporučil jí, aby zkusila nějakou nástavbu.

Paní Božena chtěla pokračovat na hotelové škole v Mariánských Lázních, pro vysoký počet lépe vyhovujících uchazečů ale nebyla přijata. Teprve později se dozvěděla, že z Jaroměřic přišel zakazující posudek.

Skoro deset měsíců byla bez místa, nemohla najít žádnou práci, ani manuální. Teprve v roce 1968 se na ni usmálo štěstí. Shodou náhod se mohla stát vychovatelkou v dětském domově. V té době absolvovala roční učitelský ústav pro nižší stupeň ZŠ a od roku 1962 pracovala celých 30 let jako učitelka ve Zbraslavi. V roce 1992 se přestěhovala do Brna a učila v městské části Kohoutovice. Dnes pomáhá připravovat akce Klubu politických vězňů, pomáhá bratrovi a příbuzným. Byla by ráda, kdyby už nikdy nikdo nezažil něco takového jako její tatínek.

VELEN ŠLECHTA (15. 9. 1908 JEVIŠOVICE – 16. 7. 1979 BRNO)

Velen Šlechta se narodil v Jevišovicích do rodiny praktického lékaře. Měl celkem jedenáct sourozenců, šest sester a pět bratrů. Když mu byly čtyři roky, rodina se přestěhovala do Jaroměřic nad Rokytnou. Po maturitě na Gymnáziu v Moravských Budějovicích pokračoval ve studiu na Lékařské fakultě Masarykovy univerzity. Během studií bydlel u sestry v Brně. Po skončení vysokoškolského studia absolvoval ještě roční vojenský kurz v Praze a poté se stal vojenským lékařem.

V roce 1937 se oženil, vzal si Boženu Kolářovou. Po dvou letech se oběma narodila dcera Božena, v roce 1940 syn Velen a o dva roky později nejmladší Jan.

Po mnichovské konferenci se rodina přestěhovala do Jaroměřic, kde si rodiče koupili dům, a prožili zde celou válku. Za okupace pan Šlechta spolupracoval s odbojáři. Naštěstí skončila válka dřív, než byl prozrazen.

Po válce se rodina vrátila do Znojma a pan Šlechta byl dokonce v roce 1948 povýšen na podplukovníka. V rámci mezinárodního vojenského cvičení odpovídal za jeho zdravotní stránku, která byla po jeho skončení hodnocena obzvláště kladně, a proto měl být za odměnu převelen na divizi do Brna. Místo toho byl ale zatčen a odsouzen nejprve k trestu smrti a potom k doživotnímu trestu odnětí svobody, a to jen proto, že říkal, co si myslel, což se v té době nevyplácelo.

Prošel několika věznicemi a lágry. Nedobrovolně pobýval na Cejlu, na Borech, na Pankráci, v Příbrami, v Leopoldově, v Ilavě a v Žilině, kde dělal všechno možné, od draní peří přes výrobu opasků, práci v uranových dolech až po vězeňského lékaře. Ve věznicích zažil týrání nejen fyzické, ale i psychické, což mělo spolu s prací v uranových dolech neblahý vliv na jeho zdraví.

Z výkonu trestu byl propuštěn v rámci amnestie prezidenta Antonína Novotného v roce 1960. Šlo o první amnestii pro politické vězně. Potom dlouho nemohl najít žádnou práci, ani manuální. Až v roce 1962 se shodou náhod dostal k práci lékaře ve Zbýšově a od roku 1963 až do smrti působil ve Zbraslavi.